

Рогъ, така че главниятъ входъ остава откъмъ улицата, а олтарътъ откъмъ водитѣ, гдето има малко пристанище. Планътъ ѝ е даденъ отъ архитекта И. Азнавуръ, арменецъ. Цѣлата черква, стенитѣ, покривътъ, галерията, камбанарията, освенъ иконостаса на олтара, сж отъ желѣзо. Частитѣ ѝ сж изработени въ фабриката на Р. Ф. Вагнеръ въ Виена. Пренесена е по море, и специални австрийски работници сж били извикани, за да я сглобятъ и изградятъ. Причинитѣ, които сж накарали св. Екзархия да издигне желѣзна черква, вмѣсто каменна, сж били плѣзгавата пѣсъчна почва при низкото крайбрѣжие на Златния Рогъ. Наистина, на единъ метъръ дълбочина мѣстото на всѣкжде се просмуква отъ вода поради близостта на морето. За да се направи то сгодно за строежъ, архитектъ Азнавуръ постъпилъ така: цѣлата площъ, гдето сж основитѣ на храма покрилъ съ нѣколко-метрови дълги, дебели греди-колове, забити съ особени могорни машини-чукове. Следъ това мѣстото било битонирано. Черквата има 30 метра дължина и 20 метра ширина. Площта на основитѣ има продълговата форма на кръстъ, съ много кжси странични криле, образувани отъ издаването на напрѣчния коридоръ до олтара. Надъ главния входъ се издига красива, стройна камбанария, висока 40 метра. Вжтре черквата се завършва отгоре съ три продълговати куполи, отъ които срѣдната е поширока. На нѣколко колони отъ дветѣ страни се опира галерията на горния етажъ („женската черква“), за която водятъ стълби отъ дветѣ страни, и е предназначена за хѳра, който пѣе въ по-големитѣ празнични дни, когато има архиерейска